

دکتر سید محمد باقر کمال الدینی*

استادیار زبان و ادبیات فارسی

دانشگاه پیام نور بزد

فصلنامه مطالعات شبه قاره

دانشگاه سیستان و بلوچستان

سال سوم، شماره هشتم، پاییز ۱۳۹۰

(صص ۶۴-۴۷)

معرفی منظومه عرفانی شیخ صنعن از وحدت هندی

چکیده

منظومه عرفانی شیخ صنعن و دختر ترسا یکی از دو منظومه‌ی مستقل فارسی از داستان معروف شیخ صنعن است که محمد وحدت هندی، شاعر و عارف قرن هجدهم، با استفاده از روایت شیخ فریدالدین عطار نیشابوری در منطق الطیر سروده است. منظومه‌ی دیگر از میرزا ابراهیم نادری کازرونی، شاعر هم دوره‌ی وحدت است.

منظومه‌ی وحدت هندی در ۲۸۰۰ بیت در قالب مثنوی بر وزن خسرو و شیرین نظامی است. وحدت در جای جای این مثنوی ارزشمند از آیات قرآن، احادیث نبوی و کلام حکما استفاده کرده و از حکایات و تمثیلات جذاب و خواندنی بهره جسته و بدین وسیله بر جاذبه‌های معنوی و ارزش ادبی منظومه افزوده است.

شیوه‌ی تحقیق این مقاله توصیفی - تحلیلی و بر اساس منابع کتابخانه‌ای است.

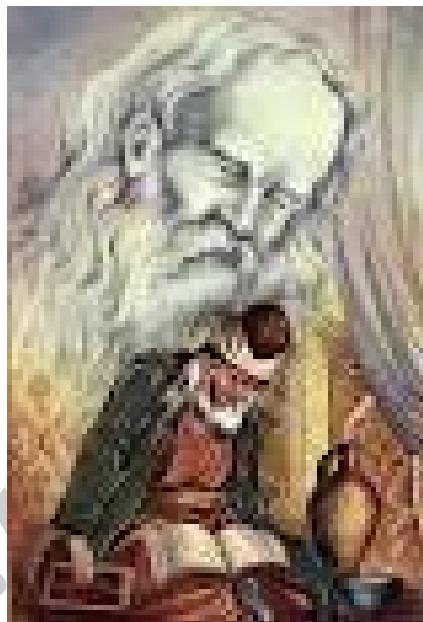
کلید واژه‌ها: شیخ صنعن و دختر ترسا، وحدت هندی، منطق الطیر، عطار.

*Email: kamaladdini@yahoo.com

مقدمه

داستان شیخ صنعت، طولانی ترین قصه‌ی منطق الطیر عطار نیشابوری است که حکایت عاشق شدن شیخی از صوفیان به دختری ترسا را بیان می‌کند که دین و ایمان و عبادت صد ساله را می‌باشد و زلزله‌ی می‌بندد، مصحف می‌سوزد و خوبگانی می‌کند. سرانجام شیخ با از دست دادن من خود و زهد ریایی به شفاعت رسول خدا (ص) توبه می‌کند. (ستاری،

(۹۹: ۱۳۷۸)

این حکایت قرن‌هاست که در میان شاعران و نویسنندگان مورد توجه بوده و مشابه آن در زبان‌های مختلف دنیا وجود دارد. نخستین بار در ادب فارسی توسط امام محمد غزالی در کتاب تحفه الملوك به ثمر روایت شده است. پس از او عطار نیشابوری آن را در خلال مثنوی ارزشمند منطق الطیر خود در ۴۱۷ بیت به نظم کشیده است. (همان: ۱۰۱)

به جز عطار، دو شاعر دیگر، داستان شیخ صنعت را به صورت منظومه مستقل به نظم کشیده‌اند: یکی شیخ محمد وحدت هندی و دیگری میرزا ابراهیم نادری کازورنی که در عصر قاجار می‌زیستند و هر دو شاعر معتبرند که از منظومه‌ی عطار تأثیر پذیرفته‌اند.

(یوسفدهی، ۱۳۸۱: ۲۲)

وحدت هندی این شاھکار ادب فارسی را برآساس روایت عطار با تغییرات زیاد و استفاده از تمثیل و داستان های شنیدنی و زیبا با ذوق و قریحه خود به نظم در آورده است.

نسخه های خطی موجود این منظمه عبارتند از:

۱- دانشگاه تهران (۴۶۱۰) نستعلیق ، زرین، از سده ۱۱ و ۱۲ و سراینده حسین

وحدت باد شده . ۱۲ گ . ۱۲ س

بیت پایانی :

وصالش نیست مقدور نظرها حجاب اولی است از نور نظرها

۲- تهران، مجلس (۲۳۱۹) نستعلیق خوش سده ۱۴ ، حدود ۲۹۰۰ بیت ، ۲۱۰ ص

۱۶ س

بیت پایانی :

ندارد انتها این نظم اسرار عبارت اندکی معنی است بسیار

۳- تهران، ملک (۵۳۶۴/۱)، نستعلیق، ذیقعده ۱۲۵۹

بیت پایانی :

فزوں نتوان زد از سرّ نهان دم سخن کوتاه شد الله اعلم

۴- تهران ، دکتر مفتح، ج ۱۲۴۰/۲ در حاشیه جهانگشای نادری،

۵- موزه بریتانیا (۱۰۸۸۸)، سده ۱۳ (متزوهی ، بی تا: ۲۹۸۷)

۶- یزد، کتابخانه رئیس فرهمند، نستعلیق ، ۲۶۵۰ بیت، تاریخ پایان یافتن آن ۱۲۰۶ ه.

است، ۱۱۵ گ ، ۱۲ س، ابعاد ۲۱×۳۱

بیت پایانی :

وصالش نیست مقدور نظرها حجاب اولی است از نور نظرها

آغاز همه نسخه ها:

به نام آنکه بی انجام و مبدا بود در عین کثرت فرد و یکتا

در برگ ۱۱۵ نسخه فرهمند (برگ پایانی) تاریخ سه شنبه ۲۳ صفر سال ۱۲۰۶ ه ثبت شده

است که به تاریخ زمان حیات مؤلف نزدیک است و دیگر نسخه ها تاریخ کتابت ندارند.

این مقاله بر اساس نسخه خطی موجود در کتابخانه فرهمند یزد نوشته شده و مشخصات سبکی نسخه به شرح زیر است:.

- ۱- در همه جا به جای «چو»، «چه» آمده است.
- ۲- شکل نوشتاری برخی کلمات به شکل شنیداری آنها آمده است:

خاب = خواب	خار = خوار
------------	------------

- ۳- برخی کلمات که به «ه» غیر ملفوظ ختم شده است، در هنگام جمع یا نسبت به «گ» بدل نشده است.

زنده گی = زندگی زنده گانی = زندگانی افتاده گانی = افتادگانی

۴- واو عطف معمولاً حذف شده است.

۵- حرف «به»، «را» و «ای» همه جا به کلمات متصل نوشته شده است:

بشمیش ، بصر ، بصر ، یوسفرا ، کای

۶- حرف نفی «ن» جدا از فعل منفی نوشته شده است.

نه بوداز تاب حیرانیش معلوم که این کعبه است یا بتخانه روم

۷- در بیشتر موارد حرف «ص» و «س» جا به جا نوشته شده است:

صدره = سدره صبو = سبو صدّ = سدّ سلیب = صلیب

۸- نادرستی های املایی در متن دیده می شود:

مهو = محو ناجید = ناھید گلزار = گلزار صحبا = صحبا

پیشینه‌ی پژوهش

در باره داستان شیخ صنعن، پژوهش‌های متعدد از کتاب و مقاله به چاپ رسیده است که برخی از مهمترین آن‌ها عبارتند از: "پژوهشی در قصه‌ی شیخ صنعن و دختر ترسا" از: جلال ستاری.

"حکایت عشق صنعن" از: هومن یوسف‌دهی.

همچنین عبدالحسین زرین کوب در کتاب "نه شرقی نه غربی" و محمد رضا شفیعی کدکنی در مقدمه‌ی منطق الطیر عطاردر این باره به تفصیل سخن گفته‌اند.

اما در مورد منظومه‌ی مورد نظر، جز کتاب "منظومه شیخ صنعن و دختر ترسا" از محمد خاجوی تاکنون پژوهشی صورت نگرفته است و این مقاله برای اولین بار در این موضوع به چاپ می‌رسد.

مأخذ داستان شیخ صنعن

در مورد مأخذ این قصه، اختلاف بسیار است: به اعتقاد مجتبی مینوی مأخذ آن، حکایت شیخ عبدالرّاق صنعنی از باب دهم رساله تحفه الملوك امام محمد غزالی است. (یوسف‌دهی، ۱۳۸۱: ۲۱) اما عبدالحسین زرین کوب مأخذ اصلی این قصه را در یک حدیث نبوی جستجو می‌کند. این حدیث را عبدالرّاق صنعنی - محدث بزرگ - (۲۱۲_۱۲۶ه.) روایت کرده است. در باب مردی که سیصد سال در ساحل دریا عبادت می‌کرد. به روز، روزه می‌گرفت و به شب کارش شب زنده داری بود. آخر به سبب زنی که وی بدرو عاشق شد، در خدای بزرگ کافر گشت و عباداتی را که انجام می‌داد فرو گذاشت. اما خداوند وی را دریافت و توفیق

تبه داد. چنین بر می آید که افسانه شیخ صنعت از آمیختن مضمون حدیث نبوی مورد بحث و نام راوی آن، شیخ عبدالرزاق صنعتی پدیدآمده است. (زرین کوب، ۱۳۵۳: ۲۷۰)

یکی دیگر از داستان‌هایی که شباهت بسیاری به حکایت شیخ صنعت دارد، قصه پورسقا یا ابن سقا، فقیه قرن ششم^۵ است: روزی خواجه ابویعقوب یوسف بن حسین یعقوب برزجردی همدانی در نظامیه‌ی بغداد وعظ می‌گفت که ابن سقا برخاست و از او پرسشی نمود. خواجه یوسف به او گفت: خاموش که ازدهان تو بوی کفر می‌شونم. شاید مرگ تو نه بر دین اسلام باشد. پس از چندی فرستاده‌ی ملک روم نزد خیله به بغداد آمد و ابن سقا همراه وی راهی قسطنطینیه شد. در آنجا بر دختر پادشاه روم عاشق شد و او را خواستار آمد. گفتند این امر امکان ندارد، مگر آنکه دین بگردانی و نصرانی شوی. چنین کرد و به همان کیش نیز بدرود حیات گفت. بدیع الزمان فروزانفر در این مورد آورده است: "به تحقیق شهرت حکایت ابن سقا به شیخ عطار مجال آن را نمی‌داده است که قهرمان داستان را عوض کند و از پیش خود نام شخصی را بیفزاید، به خصوص که لفظ ابن سقا یا پورسقا نیز با وزن منطق الطیر مناسب است و عطار می‌توانست به جای شیخ صنعت، پورسقا بگوید." (ستاری، ۱۳۷۸: ۱۱۳)

"تصور بنده این است که اصل داستان ابن سقا فقط رفتن به روم و مسیحی شدن بوده است. چنانکه در شعر خاقانی هم بدان اشارت شده است (دیوان: ۲۶):

بدل سازم به زnar و به برنس ردا و طیلسان چون پورسقا
و آن بخش که مربوط به عشق دختر پادشاه است، ترکیبی است که یک قرن بعد قصه پردازان از روی دیگر پرینگ‌های شیخ صنعت که به روزگار بسیار کهن باز می‌گردد و روایاتی از آن در قرن پنجم مکتوب شده است ساخته‌اند و بر آن افزوده‌اند." (شفیعی کدکنی، ۱۳۸۳: ۱۹۶-۱۹۷)

در بسیاری از کتب لغت و تذکره‌های صوفیان، شیخ صنعت، شخصیتی حقیقی و مراد شیخ عطار معرفی شده است. تطبیق سال شمار زندگی عطار با زمان احتمالی وقوع حکایت شیخ صنعت غیر ممکن است؛ زیرا امام محمد غزالی سال‌ها پیش از به دنیا آمدن عطار، حکایت شیخ صنعت را در تحفه الملوك خود نقل کرده است و اگر شیخ عطار در غزلیات

خود اشاراتی به این داستان داشته، تنها برای تلمیح و تمثیل بوده است. در مجموع، عشق منوعه یک فرد مقدس مآب مثل عشق شیخ صنعن به صورت‌های مختلف در بسیاری از فرهنگ‌ها و از زمان‌های گذشته تا کنون مورد توجه قرارگرفته است و نویسنده‌گان، شاعران و هنرمندان هر کدام به زبان خود به آن پرداخته‌اند. (ستاری، ۱۳۷۸: ۱۱۴)

درباره‌ی شاعر

نامش بر اساس تذکره‌ها "محمد وحدت هندی" است. ولی در برگ اول نسخه‌ی کتابخانه‌ی فرهمند یزد، همچنین نسخه‌ی دانشگاه تهران و نسخه‌ی مجلس شورای اسلامی "آقا حسین وحدت" آمده است. با این تفاوت که در نسخه‌ی فرهمند، به جای هندی "رشتی" قید شده است.

تخلصش وحدت و اصلش از کلتکه‌ی هند است. پدرش از قضات آن شهر بوده و از علوم ظاهري بهره داشته و در اوایل جوانی از کشور خارج و شروع به سفر می‌کند. از جمله به ایران می‌آید و چند سالی در ایران می‌ماند و در خدمت جمعی از عرفانی و علمای بزرگ مانند میرزا ابوالقاسم شیرازی و محمد جعفر همدانی به تحصیل علوم می‌پردازد و در حکمت طبیعی و شاعری مهارت پیدا می‌کند.

عباس اقبال آشتیانی درباره‌ی او نوشته است: "در انتخاب لغات و تلفیق جمل و طرد قوافی و بیان افکار بکر، همسنگ دل سوخته ترین شاعران داستانسرا یعنی وحشی بافقی است." (یوسفدهی، ۱۳۸۱: ۲۴۲)

آثار وحدت

"براساس تذکره‌ی هدایت که با وحدت همدوره بوده و با او ملاقات داشته؛ وحدت به جز منظومه شیخ صنعن و دختر ترسا، اشعار بسیاری در انواع مختلف داشته که چند نمونه از اشعار او را می‌آورد. استحکام و زیبایی اشعار نشان می‌دهد، وحدت باید آثار مهم دیگری هم داشته باشد که به دست ما نرسیده است. چند بیتی از آن اشعار:

هر سوی ره عشق تو صد قافله دارد هر قافله از دوری منزل گله دارد

هر دل که ز لف تو به پا سلسله دارد

آزاد شد از کشمکش فکر دو عالم

خرقه را در خم شراب انداز

Zahed ar pakdamanی خواهی

دفتر حکمت در آب انداز

درد عشق ای حکیم گر طلبی

جان درویش کجایی ز کجا می گویی؟

ای که خود را نشناسی و خدا می گویند

من به حیرت که تو نادیده چها می گویی

آنکه دیده است رخ یار به خود حیران است

هر دل که ز لف تو به پا سلسله دارد

آزاد شد از کشمکش فکر دو عالم

(دیوان بیگی شیرازی ، ۱۳۶۶: ۸۵)

شیوه‌ی کار وحدت

وحدت مانند بیشتر شاعران، منظومه‌ی خود را با حمد و سپاس خداوند در بحر « هرج

مسدس محدودف » با سپاس و مناجات حق تعالی آغاز می کند:

به نام آنکه بی انجام و مبدا

بسود در عین کثرت فرد و یکتا

جهان آیینه دار طلعت اوست

حریم بی نیازی خلوت اوست

(وحدت، ۱۲۰۶: ۱)

سپس طی چند عنوان و تمثیل به بیان دیدگاه‌های عرفانی و فلسفی خود در مورد جهان

هستی به خصوص موضوع «وحدت وجود» می پردازد:

که شد از ظل وحدت حق جلوه گر بود

نحسین وحدت حق جلوه گر بود

به صورت گشت الف از وی پدیدار

پس آنگه نقطه شد در ظل سیار

عیان شد تا و ثاء اندر مظاهر

مکرر گشت چون این نقطه ظاهر

(وحدت، ۱۲۰۶: ۳)

بعد از آن، در ۱۵ بیت به منقبت حضرت رسول اکرم (ص) می‌پردازد. او در بعضی از قسمت‌ها، حکایت‌های تمثیلی – تعلیمی خود را با عنوان همراه می‌سازد و آنگاه در ضمن اشعار، به منقبت حضرت علی (ع) می‌رسد:

که رمزی دیده از اسرار بی چون	دل وحدت بود آن چاه پر خون
که پیر و رهنمای مرشدم اوست	علی را چون ندارم جاودان دوست؟
(وحدت، ۱۲۰۶: ۹)	

بعداز آن، حکایت شیخ صنعن و دختر ترسا را این گونه آغاز می‌کند:

زبان دل بدین سان کرده گویا	حدیث عشق بهر جان شیدا
فقیهی بود نامش شیخ صنعن	که در ام القری از اهل عرفان
(وحدت، ۱۲۰۶: ۱۰)	

او در ضمن داستان، از زبان خود یا قهرمانان داستان، تمثیل‌ها و حکایت‌های آزمونده‌ای را بیان می‌کند:

عنوان: اشاره به آنکه اگر معشوق از عاشق روی پوشیده، صلاح او در آن دیده است:	شبی از بلبل آتش زبانی
ز بزم گل شنیدم داستانی	که مردی از عرب از عشق جانسوز
ز آتش زنده چون شمع شب‌افروز	شدہ قانع به عشق روی دلبر
به خاکستر نشینی همچو اخگر...	
(وحدت، ۱۲۰۶: ۳۲)	

پس از آن وحدت به طرح موضوعات عرفانی می‌پردازد که مهمترین آن‌ها این عنوان‌هاست: مشاغل صوری و اصلاح‌مانع صور قلبی نیست، وحدت عددی اصل و مبدأ موجودات است، جامعیت نفس ناطقه انسان در معارف و حقایق الهی نتیجه‌ی انتساب او به حق تعالی است.

وحدت و سبک بازگشت ادبی

جنبیش بازگشت ادبی در اواسط قرن دوازدهم رخ داده است که شاعران به دلیل انحطاط سبک هندی به اشعار گذشتگان روی می‌آورند و به سبک خراسانی و عراقی شعر می‌گویند.

آن‌ها از لحاظ زبانی و هم از لحاظ فکری از آثار گذشتگان تقلید می‌کنند. هر چند وحدت از لحاظ تاریخی، در اوایل قرن دوازدهم می‌زیسته است؛ اما با نگاهی گذرا بر این منظومه و اشعار دیگر او به آسانی می‌توان دریافت که شاعر در سروden آن‌ها از سبک عراقی تأثیر پذیرفته است.

خصایص مشترک شعر وحدت و سبک عراقی

مخالفت با حکمت و فلسفه و بها دادن به عشق و شیوه کشف و شهود در شناخت، تقلید از نظامی، عطار، مولانا و شاعران سبک عراقی در بیان مضامین عرفانی و اخلاقی در خلال حکایت‌ها و داستان‌ها و استفاده از زبان سمبیلیک. اعتقاد به وحدت وجود که هسته‌ی اصلی تفکر عرفانی خصوصاً در سبک عراقی است. استواری توأم با لطافت و زیبایی اشعار. استفاده از تشبیهات، کنایات و آرایه‌های ادبی دیگر. کاربرد اصطلاحات: پیرمغان، زاهد، ترسا بچه و...

خصایص مشترک شعر وحدت و سبک هندی

وحدت از تأثیر سبک هندی که در زمان او در حال انحطاط بوده نیز برکنار نمانده و از لحاظ زبانی و استفاده از اصطلاحات و موتیف‌ها به شعر سبک هندی بسیار نزدیک است. برخی از این مشترکات شعر وحدت و سبک هندی عبارتند از: بیان خیالات باریک و مضامین پیچیده، استفاده از کلماتی مانند: نراکت، شیشه، داغ، سفال، سپند، سرمه، سمندر، محمول، رنگین و... آوردن موتیف‌هایی مثل عشق به سرو، پاک کردن آینه با خاکستر. واقع گرایی و وصال عاشق و معشوق در پایان حکایت.

وحدت به تقلید صرف از آثار گذشتگان اکتفا نکرده و در عین تأثیرپذیری از سبک عراقی و هندی با ترکیب این دو سبک، اشعاری زیبا و استوار و در نوع خود منحصر به فرد سروده است.

وحدت و عطار

عطار شاعر بزرگ سبک عراقي است و وحدت نيز در شاعري دنباله رو سبک عراقي به خصوص شيوه عطار بوده و در منظومه اش جهان بيني و تفكير عرفاني عطار و شيوه بيان او در استفاده از رموز و سمبل ها کام لامشهود است و ارادت و شناخت عميق او را از اين شاعر بزرگ نشان می دهد.

وحدت در ابيات پيانى منظومه شيخ صنعان و دختر ترسا، تصريح می کند که با روایت شيخ صنunan عطار نيشابوري آشنايي داشته و با الهام گرفتن از آن ، مثنوي نو و قابل توجه اي را عرضه داشته است.

او در ضمن حکایت از زاهد ريا کاري که از عطار انتقاد می کند، اينگونه می گويد:

حديث ماجrai شيخ صنunan	قضارا داشت زاهد با مریدان
به ترك عقل ودين مشهور آفاق	كه عطار آن به سوداي جنون طاق
چين فرمود اندر منطق الطير	نكرده امتياز از كعبه وديبر
ز دين بگذشت در سوداي ترسا	كه صنunan از پس صد ساله تقوی
ز سوداي صنم بربست زنار...	صليب افکند و مصحف سوخت ناچار

(وحدت، ۱۲۰۶: ۱۱۲)

وحدت و قرآن

وحدت با قرآن و احاديث معصومین مأنوس بوده و برای توضیح مفاهیم و معانی بلند عرفانی، کلام وحی را بسیار استادانه در اشعارش گنجانده است. از جمله آیاتی از سوره های اعراف ، نجم ، یوسف ، بقره ، قدر و... برای نمونه به بیت آخر منظومه توجه کنید که برگرفته از آیه ۴۵ سوره نساء است:

فزوون نتوان زد از سرّ نهان دم	سخن کوتاه شد « الله اعلم »
-------------------------------	----------------------------

(وحدت، ۱۲۰۶: ۱۱۵)

وحدت و عرفان

اشعار وحدت نشان می دهد که او به وحدت وجود قائل بوده و مانند عطار به صوفیان و درویشان علاقمند و از زاهدان متعصب و ریا کار بیزار است. همچنین منظومه‌ی او تداعی کننده حکایت سی مرغ منطق الطیر است که بعد از طی مراحل و مبارزه با موانع به سمیرغ رسیدند، وحدت، شاعر و عالمی عارف و پرهیزکار و اهل ذوق و حال بوده است. او نور خدا را در همه جا و همه چیز متجلی می بیند:

به هر جا برقع دیگر به رویت رخت بر خاطر مجنون تجلی که شد در شرک، مست جام توحید کند از کفر و از ایمان تجلی...	ز هر سو جلوه روی نکویت نمود از محمل رخسار لیلی زليخا در رخ یوسف تو را دید بود از بس جمالت لا ابابی
--	---

(وحدت، ۱۲۰۶: ۱)

وحدت و عشق و عقل

وحدت هندی همچون عرفا و صوفیان معتقد است که زیبایی وجود خداوند در موجودات تجلی کرده و وجود واحد او در همه چیز متکوّ گشته است. تنها از طریق عشق به زیبایی‌های آفرینش و کشف و شهود می‌توان مهیّت را از بین برد، روح را صیقل داد و سرانجام به عشق حقیقی و الهی رسید.

جهان آینه آن روی نیکوست که در آن ناظر و منظور هم اوست	جهان آینه آن روی نیکوست که در آن ناظر و منظور هم اوست
--	--

(وحدت، ۱۲۰۶: ۳)

وحدت دبا وجود این جهان بینی عارفانه، عقل را از زبان خود عقل به خوبی توصیف می‌کند:

ز من گردید شرع حق هویدا فلاطون شمع دانش از من افروخت...	ز من شد مشت گل، انسان دانا ارسطو رسم حکمت از من آموخت
--	--

(وحدت، ۱۲۰۶: ۴۶)

اما در ایات بعدی از زبان شیخی عاشق خطاب به عقل می‌گوید:

کنون هستم به حکم عشق مامور
 مرنج از من که المامور معذور
 تو ای عقل سلامت کیش محمود
 ز ما تا روز محشر باش بدرود
 که عشق از غیر دارد بی نیازی
 چه نسبت عقل را با عشق بازی...
 (وحدت، ۱۲۰۶ : ۴۷)

نتیجه

داستان شیخ صنعان، یکی از زیباترین داستان‌های عرفانی در ادب فارسی است. علاوه بر عطار نیشابوری در منطق الطیر که این داستان را به صورت خلاصه بیان کرده است، دو شاعر دیگر شکل مکمل داستان را به صورت منظومه‌ای مستقل عرضه کرده‌اند. یکی از آن دو وحدت هندی است که تحت تأثیر عطار در قرن ۱۳ ه. این منظومه را سروده است. این مقاله ضمن معرفی وحدت هندی و منظومه او به ذکر مواردی از تأثیر پذیری وحدت از عطار و سبک عراقی زمان عطار و سبک هندی دوره خود، همچنین تأثیر از قرآن و حدیث و...می‌پردازد.

منابع

- ۱- قرآن کریم
- ۲- خاجوی، محمد (۱۳۶۳) **منظومه شیخ صنعت و دختر قرسا**، تهران: انتشارات کتابخانه طهوری
- ۳- دیوان بیگی شیرازی، سید احمد (۱۳۶۶) **حديقه الشعرا**، تهران، انتشارات زرین
- ۴- زرین کوب، عبدالحسین (۱۳۵۳) **نه شرقی نه غربی**، تهران: چاپخانه سپهر.
- ۵- ستاری، جلال (۱۳۷۸) **پژوهشی در قصه شیخ صنعت و دختر قرسا**، تهران: نشر مرکز.
- ۶- شفیعی کدکنی، محمد رضا (۱۳۸۳) **منطق الطیر عطار**، تهران: انتشارات سخن.
- ۷- مژزوی، احمد، (بی تا) **فهرست نسخه های خطی فارسی**، جلد چهارم، تهران: موسسه فرهنگی منطقه ای.
- ۸- وحدت هندی، محمد (۱۲۰۶) **منظومه شیخ صنعت و دختر قرسا**، نسخه خطی کتابخانه رئیس فرهنگ فردیز.
- ۹- یوسفدهی، هولمن (۱۳۸۱) **حکایت عشق صنعت**، تهران: نشر و پژوهش فرزان روز.

رسانی
اوایل

کتب فخر صافی لاهیجن و محدث مخلص شیراز احواله
برت بسیج دشنه صنعت مذهب و پیغمبر و ایمان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

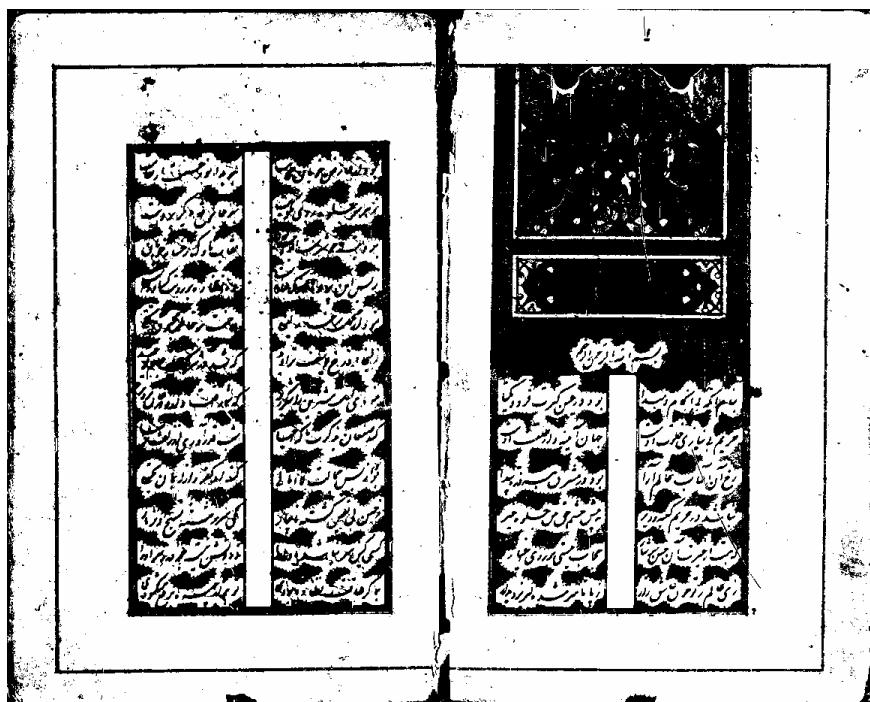
بِنَامِ اكْمَهْ رَاجِبَةِ مِيدَا
بِوَدِ دَرِعِينِ كِرْتِ فَرِدِ دَكْلَتَا
جَهَانِ رَأْيَهْ دَارِ طَدَعَتِ اَوْتَ
جَوْهَارِ شَرْقِ اَوْهَرِ دَزَهْ پِيدَا
بَسِيسِ حَسْبَمِ حَنْ هَنْ صَبُوْهِ بَغْزَ
جَيْ بَسْهَيِ بَرِرَدِيِ عَهْبَارِ
زَهْبَارِ شَدَهْ لَبَرِ بَزْ دَلَدَارِ
بَهْوَدَا اَوْرَجَتِ اَرْنَفَاعَتِ
نَهْرَسُو صَبُوْهِ رَدِيِ نَكُوسَتِ
بَهْرَهَارِ فَعَ دَكْرِ بَرُوسَتِ

۱۰۷

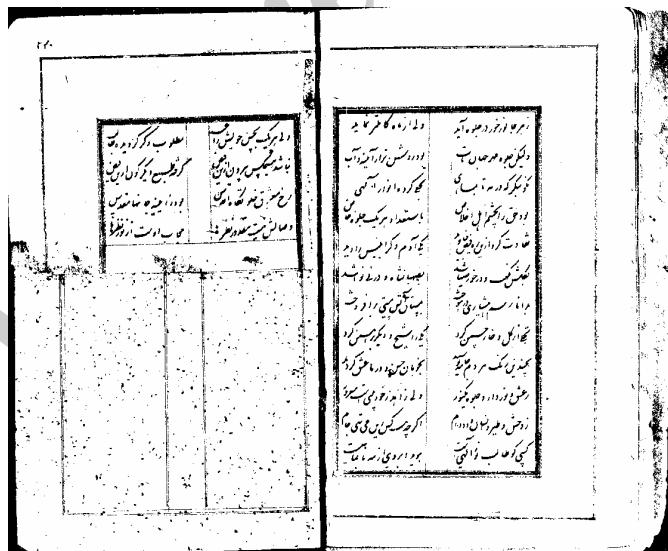
برگ اول نسخه فر همند

رخ معموق خدرو تکاه اعدس ^۴ بوز آینه جا نهاد معدس
 و صارش مبت معدود رطنا ^۵ جا به اه بست رز فور رطنا
 ای صبا ذهنی ^۶ به عالم در فریاد بگو
 زنده کرشتن زکر را شرط عین
 کفایت بی حن نیسر مظلوم ^۷ نشناخت کس نیپر از من دو ^۸
 حن را نشناخت کس نیپر از من دو ^۹
 نشناخت مرد اکسی نیپر از تو و حن ^{۱۰}
 تم بیون ایلک ایمان
 فی بیم و سلیمان
 سه پریه و طو
 از روز و روز کار چویم که دز ^{۱۱} هم روز خیزی شده هم روز کار
 خطر و رسان پریان و نیسر خود کمگه است ^{۱۲} بوکنی فرق تایمنه هم خبر و هم
 بحشر جوی محبت برآدم زکر کویم ^{۱۳} خدا باور غیر جوان دیده ادم بکرموزنها

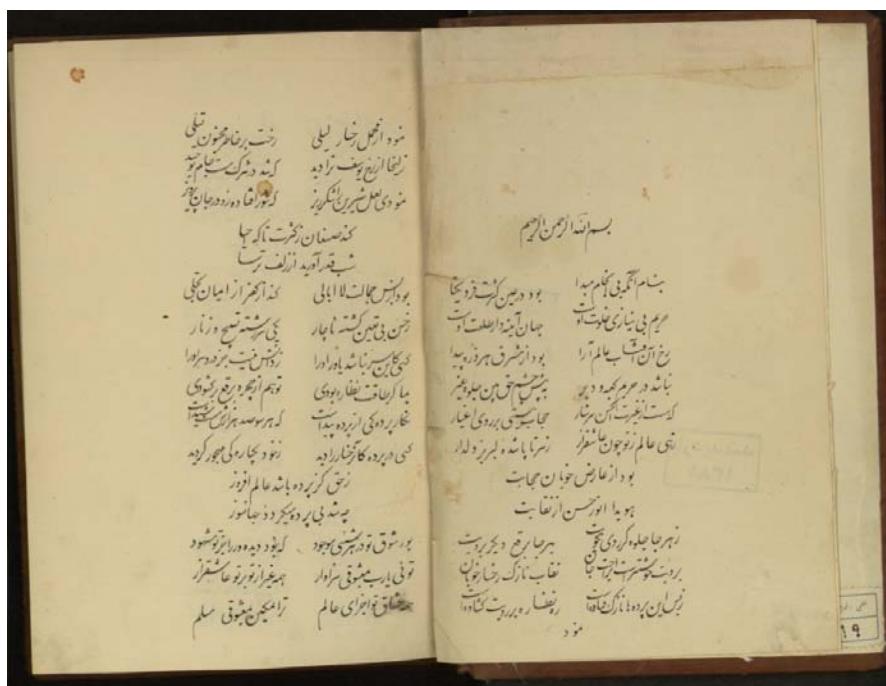
برگ آخر نسخه فرهمند

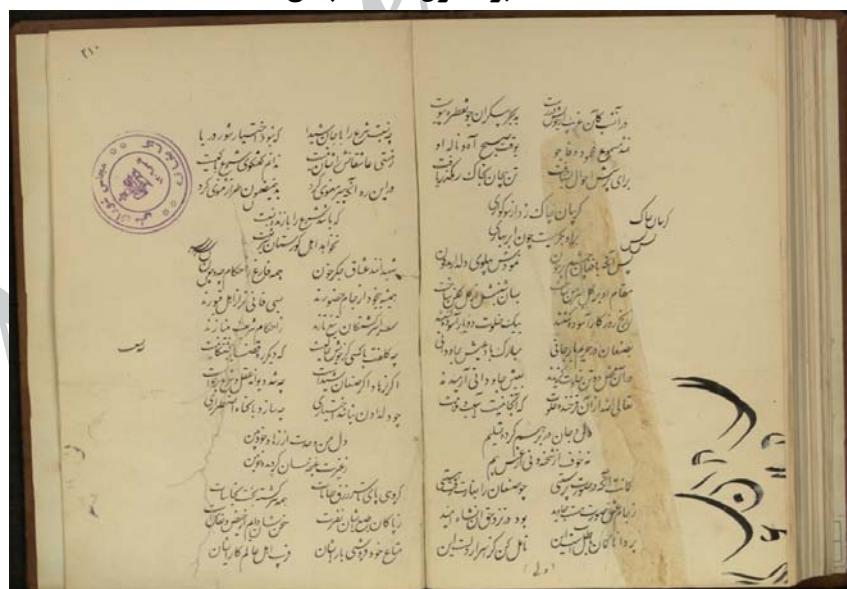
برگ اول نسخه دانشگاه

برگ آخر نسخه دانشگاه

برگ اول نسخه مجلس

برگ آخر نسخه مجلس